

KAHDEN MAAN KANSALAINEN

P. Simojoki

G Am D G Am⁷
TÄMÄ PIENI MAA JALKOJEN ALLA, TAIVAS SUUNNATON PÄÄLLÄ PÄÄN
G C Am⁷ D
OVAT SEURANNEET KOKO MATKANI AJAN.
Am D G Am⁷
TÄMÄ PIENI MAA KAIKKIALLA YSTÄVÄNI ON, TÄNNE JÄÄN,
G C D G
KUNNES ASKELEET VIEVÄT YLI VIIMEISEN RAJAN.

KERTO:

Am D G C D G
JALAT PIDÄN MULLASSA MAAILMAN, KATSEELLANI TAIVASTA TAVOITAN.
Am D G C D G
TIEDÄN, MINNE MATKAANI TEHDÄ SAAN, OLEN KANSALAINEN KAHDEN MAAN.
Am D G C D G
JALAT PIDÄN MULLASSA MAAILMAN, KATSEELLANI TAIVASTA TAVOITAN.
Am D G C D G
TIEDÄN, MINNE MATKAANI TEHDÄ SAAN, OLEN KANSALAINEN KAHDEN MAAN.

Am D G Am⁷
OLEN TUNTENUT TUULEN TUOKSUN, KUULLUT AALTOJEN PAUHINGAN.
G C Am⁷ D
OLEN NÄHNYT SEN KUN SATAA VALKOISTA LUNTA.
Am D G Am⁷
OLEN HUOMANNUT AJAN JUOKSUN, NÄHNYT VARJOJEN KASVAVAN,
G C D G
MUTTA PELKÄÄ EN: SILLÄ UNELMANI EI OLE UNTA.

Am D G Am⁷
TÄÄLLÄ TYÖNI TEEN, ITKEN JA NAURAN, RAIVAAN PELTONI, KYNNÄN MAAN.
G C Am⁷ D
RAUHAN SIEMENEN KYLVÄN RIITAAN JA SOTIIN.
Am D G Am⁷
KERRAN PAIKALLEEN LASKEN AURAN, KERRAN VILJANI KORJATAAN.
G C D G
SILLOIN TIEDÄN SEN: OLEN TULLUT VIIMEINKIN KOTIIN!

P. Simojoki